

Új plébánosunk, Attila atya Dr. Sávoy Jánost, a sokunk által nagyon szeretett és tisztelt atyát hívta meg szónoknak, hogy elmélyedjünk Szent Erzsébet élete példáján saját keresztény hivatásunkban, felelősségünkben.

Templomunk védőszentjének búcsúján idén is megtelt templomunk. Az oltárok csodálatos virágdíszben pompáztak, a piros rózsák, Szent Erzsébet rózsái a hideg novemberi estén is az ajándékozó szeretetet hirdették, juttatták eszünkbe. A szentmise olvasmányai és az evangélium is Erzsébet életpéldáját idézték elénk: a derék asszony dicsérete, Szent János levelében a tevékeny szeretet és az ellenségszeretet példája, valamint az adást, az ajándékozást életével megvalósító szent. János atya az oltáron lévő kenyérről beszélt, mely a kereszt jelével van megjelölve, majd azt mondta, hogy Jézus az apostolokat kérte: „ti adjatok enni” a sokaságnak, vagyis feladattal bízta meg őket.

Nekünk is feladatunk van embertársainkkal szemben. Az irgalom, a megbocsátás, a jóakarát gyakorlása szüntelen felelősségünk. Elénk állította Szent Erzsébetet, aki szegénnyé lett a szegényekért, hogy szolgálja őket – kinyújtott kézzé, szeretetté vált, hogy Isten irgalmát megérezzék a legelhagyottabbak is.

Megtörni a kenyeret azt jelenti: megnyílok a másik ember előtt, kitárom előtte a szívemet. Ahogy Ferenc pápa többször is hangsúlyozza: kilépek magamból a másik felé, hogy ő is megérezze Isten végtelen szeretetét, ahogy számára is kinyilvánítja Jézus: én, az Úr vagyok a te Istened. Krisztus szegénnyé lett, hogy mi gazdagok legyünk általa. Az oltáron lévő kenyér: Krisztus, rajta a kereszt jele – Szent Erzsébet a kenyeret adta a nélkülözőknek, Jézussal, Jézust látva bennük, Jézussal ajándékozva meg őket.

Úgy érezzük, János atya ezen a szép ünnepen közelebb hozott bennünket Jézus titkához, ahhoz a Szeretethez, mely a kereszt által a szeretet gyakorlásán át vezet: ez mindannyiunk útja. Adja Isten, hogy Erzsébet közbenjárásával személyes életünk is ezen az úton haladjon, Jézus felé, az Atya dicsőségére, a Szentlélek vezetésével.

Az ünnep fényét kívántuk emelni kórusunk közreműködésével is, a Szent Cecília énekkar erre az alkalomra tanulta és mutatta be Gounod: C-dúr miséjét, Szántó Lajosné vezetésével, Lucz Ilona orgonakíséretében. A szentmise végén a hagyományos Erzsébet-kenyér megáldása, majd szétosztása történt, és a plébánián szeretetvendégség keretében folyt a közösségépítés,

Erzsébet-templomunk búcsúja

Írta: Szántóné Babi

az örömteli együttlét.

Szántóné Babi